

Bilag til f.t.l. vedr. borgerlig straffelov

leder havde fundet sted i Danmark; hvis dette ikke var tilfældet, anmodedes justitsministeren om at undersøge, om import og reproduktion af sådanne billeder var lovlig. Politiets undersøgelser endte med samme resultat som den første undersøgelse i 1972: billederne var angiveligt fremstillet på basis af optagelser, der enten var fundet i gamle opkøbte »samlinger« eller, for så vidt angår de nye fotos, købt af »ukendte udlændinge«. Da den videre forarbejdning, distribution og detailsalg af de resulterende produkter ikke kunne anses for ulovlig, måtte sagen, ligesom tidligere, henlægges.

Jeg har søgt at efterprøve pornoproducentens udtalelser, og finder at følgende to punkter må betragtes som nogenlunde godtgjort, i hvert fald for så vidt angår produktionen af børneporno til og med 1973, men formentlig også i de følgende år. For det første er billederne i børneporno-magasiner og -film optaget uden for de virksomheder der har publiceret og distribueret dem; altså: intet tyder på, at der i pornoproducenternes atelierer m. v. har foregået optagelser af billeder og film med mindreårige. For det andet er i hvert fald en stor del af de nyere optagelser der indgår i børnepornoproduktion foretaget af personer der ikke har haft nær tilknytning til de publicerende firmaer. I slutningen af 1973 var nemlig yderligere to firmaer dukket op på pornomarkedet med »børneblade«, herunder et firma der hidtil kun havde beskæftiget sig med *en gros* virksomhed, og som kun udsendte et mindre antal af disse børnepornografiske magasiner. Alt i alt fandtes på daværende tidspunkt et halvt hundrede forskellige blade med mindreårige, herunder ca. 30 med hovedsagelig småpiger, et par tegnede blade – de eneste med et handlingsforløb i – og resten med smådreng. At markedet på dette tidspunkt stort set var mættet med blade af denne art fremgår bl. a. af, at priserne faldt til samme niveau som hovedparten af øvrige blade.

I de følgende år har udviklingen med hensyn til produktion af børnepornografi været præget af denne mætning af markedet. Kun et stadigt krav om en vis fornyelse fra en relativt lille gruppe faste købere (se nedenfor) og ønsket om ikke at have altfor gamle årstal på produkterne i det hele taget har medført en jævn, men – i forhold til pornoproduktionen i øvrigt – meget beskedne pro-

duktion af børnepornografi. Til dato er der maksimalt fremstillet 200 forskellige blade og 100 tilsvarende film – heraf er dog langt hovedparten udgået af de kurante varelager, der i dag maksimalt udgør et halvt hundrede blade og 30 film, ca. halvdelen med drenge, halvdelen med piger. Dog gælder det for disse »kurante« blade og film, at de hverken i indhold eller kvalitet adskiller sig fra de ældre af slagsen. Tværtimod er ikke alene den samme stereotypi lagt for dagen, der er også i meget høj grad tale om at det er helt de samme enkeltbilleder og fotoserier, der er benyttet påny, evt sammensat og lay-outet på en ny måde. I modsætning til det øvrige pornomarked hersker der i børneporno-industrien en udpræget mangel på originalmateriale – et fænomen der understreger antagelsen om, at producenterne selv ikke foretager nye optagelser.

Hvad oplagstal angår kan det oplyses (på basis af opgivelser fra producenter, *en gros* forhandlere og detailforhandlere) at bortset fra det allerførste nummer af »Kinderliebe«, der angives at være produceret og solgt i 40.000 kopier, fremstilles hvert af børnebladene i maksimalt 10.000 kopier – de laveste oplagstal der anses for økonomisk rimeligt. Bl. a. på dette grundlag kan det skønnes, at den samlede produktion af børnepornoblade har været på ca. en million kopier. Da det kan anslås (ligeledes meget groft) at den samlede produktion af pornoblade i Danmark til dato har været på omkring hundrede millioner, vil det ses, at produktionen af børneporno har udgjort ca. 1 pct.

Indhold

Med hensyn til det indholdsmæssige, skal der til det allerede oplyste blot føjes nogle bemærkninger vedrørende dette indholdsrelation til straffeloven. Det kan næppe betvivles, at selve optagelsen af det store flertal af billeder i disse blade udgør en krænkelse af straffeloven – en undtagelse forekommer formentlig i det tilfælde, hvor der er tale om helt »uskyldige« billeder af nøgne småbørn fotograferet under leg ved en strandkant. De resterende billeder falder i alt væsentligt i to kategorier: langt størsteparten af billederne indbærer, ved deres optagelse, en krænkelse af straffelovens § 232, idet en formodentlig voksen person har tilskyndet børn til at klæ-